

рода, нѣгово положение међу вишема части све-
та, климе и поднебия, вѣроисповѣдания и цр-
кве, єзике и стихотворство, составъ народа —
довольно намъ ємствує, да ѕ Славянски народъ
за оно велико, нѣму самимъ временомъ и ре-
домъ народа наложено опредѣление већь са-
зрео, єръ онъ има къ томе изискуєме способ-
ности, свойства и средства у пуной мери.
Божественый промисао неможе себи противу-
словити: онъ мора съ єднимъ тако великимъ,
дугоживећимъ, богатоподаренимъ и млогоис-
куснимъ народомъ найпосле и велике цѣли и-
мати; за єданъ єзикъ, кои ѕ онъ на мирномъ
наравномъ пути безъ насиљства и крви, тако
широко на поврности земље разпространио,
кои ѕ онъ одъ толико столећа чувао, воздѣла-
вао и изображавао, и утако млогостручнимъ
непогодама неугодни обстоятельства бранио
и задржао, за такавъ народъ и єзикъ заиста
 ѕ онъ важно опредѣление заштедио: само мо-
раю слвяни, да овай мигъ и путь промисла
разуму, и нѣму слѣдују. Ово осећаю и пред-
чувствују и сами странни списатељи и. пр.
J. P. Falmerayer кои у својој историји о Мореји
страна 5. Каже: садъ се чини да владарство
надъ родомъ човеческимъ одъ Латинскогъ
и Германскогъ народа одступа и да навелики
Славянски Народъ прелази. Славянни нека да-
кле продуже душевни животъ човечества,
нека буду посредственици старогъ и новогъ
света, востока и юга; нека стареће стихије